

VERZAMELAAR VAN VLUCHTIGE ONTMOETINGEN

⊗ **MARK STEINMETZ: À LA CROISÉE DES CHEMINS** > 5/7, wo/me/We > za/sa/Sa 14 > 18.00, BOX GALERIE, Maliestraat 88 rue du Mail, Elsene/Ixelles, 02-537.95.55, www.boxgalerie.be

NLI Na een deelname in de groepstentoonstelling *Americana* in november 2012, heeft de Amerikaanse fotograaf Mark Steinmetz nu de Box Galerie in Elsene helemaal voor zich alleen. *À la croisée des chemins* heet de tentoonstelling waarmee de galerie Steinmetz in onze contreien wil introduceren als een rasechte auteursfotograaf, in wiens werk de rijke Amerikaanse en Europese tradities elkaar ontmoeten.

Daar valt veel voor te zeggen. Het werk van Steinmetz, in New York geboren uit de relatie tussen een Franse moeder en een Nederlandse vader, borduurt voort op de Amerikaanse straatfotografie van Walker Evans, Helen Levitt en Garry Winogrand – met die laatste trok hij in de jaren 1980 als student even op. Maar ook de invloeden van Europese meesters als Henri Cartier-Bresson, André Kertész en Eugène Atget zijn voelbaar. Sinds halverwege de jaren 1980 werkt Steinmetz in alle stilte en wars van alle trends aan een consistent oeuvre dat zich vooral laat kenmerken door een sterk narratief karakter. De beelden die hij gedurende achttien jaar maakte langs

de wegen en in de randgebieden van het Amerikaanse zuiden brachten hem alsnog op de voorgrond nadat Nazraeli Press ze publiceerde in het even krachtige als ingetogen drieluik *South Central* (2006), *South East* (2008) en *Greater Atlanta* (2009).

Het merendeel van de foto's in Box Galerie is hieruit afkomstig. Aan de muur hangen landschappen waar een mysterieuze aantrekkingskracht van uitgaat naast portretten die baden in een subtiële sensualiteit. Hoewel hij zelf woont in de streek die hij afbeeldt, heeft Steinmetz iets van een verdwaalde buitenstaander. Een verzamelaar van vluchtige ontmoetingen, gebonden aan tijd, plaats noch oordeel. Van beelden

waarin altijd wel iets aan de hand is, iets waarvan de onbestemdheid zich niet zomaar laat vangen. De ragfijne zwart-witprints, die met uitzondering van de grote formaten allemaal door de fotograaf zelf in zijn donkere kamer werden geproduceerd, zorgen bovendien voor een bijna tactiele beleving van het werk.

STEFAN VANTHUYNE